

Undertegnede Larsen ubbeder mig det høie Justitsministeriums Tilladelse til at fremsætte et Par Forslag, der ganske vist vedkomme Fallitboers Behandling, men derhos tillige vedrøre Skiftebehandlingen i det Hele, og det ene tillige Retsforhold, der ikke staae i Forbindelse med Skiftebehandling. De ere tilmed af den Bessaffenhed, at jeg indrømmer, at de helst bør gjøres til Gjenstand for særskilte Lovforslag, og jeg har derfor vel bragt dem paa Bane i Kommissionens Møder, men ikke stillet noget Forlangende til mine Herrer Medkommisfarier om at udtale sig om dem.

Forslagene ere følgende:

I. Baaede efter min egen Erfaring og hvad jeg har hørt udtale af Mænd, der nøie ere bekendte med Forholdene, antager jeg, at det vilde være af Bigtighed til at fremme en god Behandling ikke blot af Fallitboer, men af Skifter i det Hele i Kjøbenhavn, om Lands- over- samt Hof- og Stadsrettens Skiftekommission fik en forandret Indretning.

Den væsentligste Forandring maatte efter min Formening bestaae i, at Kommissionen i Stedet for at være et Departement under Retten med Omfistning af Medlemmerne gif over til at være en fast Ret, hvis Medlemmer ikke skulde have andre Forretninger end dem, der høre under Skiftekommissionen. Jeg tænker mig, at Retten skulde bestaae af 3 Assessorer, den ene som Formand, at de administrative Forretninger fordeltes imellem dem saaledes, at de alle 3 vare omtrent lige beskæftigede og hver havde sine Boer at behandle fra først til sidst, hvorimod de skulde træde sammen til Afsegelse af Ksendelser og mulig i enkelte andre vigtige Tilfælde. Til denne Ret burde da henlægges det Tilsyn med de ekstraordinære Skiftebehandlinger, som nu henhører til Justitiarii Forretninger, men som det virkelig synes for meget forlangt, at han skulde ved Siden af sine mange andre Forretninger kunne anvende megen Tid paa. Til samme kunde da vel ogsaa henlægges Udmeldelse af ekstraordinære Skifteforvaltere i Døds- og Fallitboer, naar det billiges, at disse ikke skulde have dømmende Myndighed, fremdeles Arvelegitimations-

tingsvidners Optagelse m. fl. Forretninger. Hvad der skulde vindes ved Forandringen vilde naturligvis være, at Mænd, hvis Hovedvirksomhed var Skiftebehandling, med Iver og Lyst kunde tage sig af disse Forretninger, og naar de havde vundet Erfaring i dem, kunde lade denne tilflyde Fremtiden, medens det nu ikke sjældent hendes, at Assessorerne, saasnart de vel ere komne ind i Forretningerne, igjen træde tilbage fra dem. En fastere Praxis vilde kunne uddanne sig, større Personalkundskab erhverves, Medhjælperne stilles under nøiere Tilsyn, Tilsynet ved de ekstraordinære Skiftebehandlinger blive virksommere. Uden at have statistiske Data for mig, og endskjøndt Loven om Kvinders Myndighed vil medføre Formindfelse i Skisternes Antal, kan jeg dog ikke troe Andet, end at den siden 1771 over 50 pCt. stegne Folkemængde og den tiltagne Velstand har forøget Skifteforretningerne, til hvilke Frd. af 1771 bestemte 3 Assessorer, saaledes, at de nu ere næsten uoverkommelige for 2 Mænd, der tillige skulde deltage i Boteringer, eller rettere sagt for 1 Mand.

Om denne Ret skulde stilles ganske som Kriminal- og Politiretten eller — hvad Mange i 1845 ansaae for rigtigst og som jeg for mit Vedkommende ogsaa siden den Tid har anseet for rigtigst med Hensyn til nysnævnte Ret — stilles som en Afdeling af Hof- og Stadsretten og under dens Justitiarii Overtilsyn, skal jeg ikke gaae nærmere ind paa. Det kan naturligvis ikke være min Mening, at der ikke skulde kunne skee en endogsaa temmelig let Overgang fra den ene Ret til den anden, hvilket ogsaa i flere Henseender kunde have sine Fordele, naar kun ikke en regelmæssig Omfistning og vedblivende Deltagelse i alle Hof- og Stadsrettens Forretninger vedblive at være Regelen.

En saadan Omordning af Retten vilde heller ikke kunne være uden Indflydelse med Hensyn til Medhjælperne og Kontorpersonalet, og det burde vel derved komme under Overveielse, om det ikke — ikke for at forebygge Misligheder, der aldrig vides at have fundet Sted, men for i det Hele at lette Forretnings-